

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Vin Ardelenii!

— Un răsunset —

Vin feciori, vin feciori, se desprinde ca un freamăt dulce de pe buzele frumoaselor copile ale Sibiului. In unde pripite, năvalnice aleargă spre gară unde trebuie să sosească vlăstarii Ardealului.

Șopotele, cântecile, chiotele de bucurie a miilor de români ce și așteaptă dragii feciori, să topesc într-o simfonie măreață ce umple văzduhul liniștit în taina nopții, e simfonia veseliei reînviată.

Și însuflețirea fără margini și fiorii extazului ce învâluie ființa femeilor și fetelor ardeleni ne mărturisesc, că sufletul femeii române a fost fermentul, a fost flacăra care a aprins vitejia și a întărit virtutea romană în inimile eroilor noștri.

Da, vă așteaptă cu lacrimi de bucurie, viteji între viteji, mândri flăcăi ai frumosului Ardeal. Vă așteaptă gingașele fecioare, să vă întâmpine cu flori și să vă strige din toată inima: bine ați venit.

Aceasta e sărbătoarea voastră. A voastră, cari ați plecat părăsind vetrele părintești pe vremea când iubitul vostru Ardeal gemea încă în lanțurile sălbaticilor dușmani. Acum întorși cu izbânda în inimi și în întreaga fire ardeleană vă întâmpină cu flori și urări de bine aprigul luptător al românismului St. C. Pop ca șef al vostru, având la dreapta sa pe viteazul general Moșoiu, alt jiu al Ardealului, trimis de către M. Sa Regele Ferdinand I, să vă ocrotească biruința.

Și inima frumosului Sibiu, împodobită cu frații voștri Dorobanți, vă primește cu strigăte de «ura», pe voi cari ați fost părtașii lor la chinurile dure-roase și la fericirea biruințelor de pe plaiurile Moldovei.

Pășii încrezători și plini de mândrie pe pământul strămoșesc! Voi sântei acum stăpânii casei voastre și țara care v'a ținut până ieri în păgâne lanțuri se sbate în frigurile morții, prăbușită de propriile-i păcate. In locul «schilodului Habsburg» aveți o altă dinastie, aveți un Rege înțelept și viteaz și o Regină înger de bunătate și dragoste curată. Voi i-ați cunoscut când în vrăjitoarele sunete ale Horei românești Rege, Regină prințese, dorobanți, ardeleni, Români de pretutindeni s'au prins în joc în vechiul oraș Iași. I-ați cunoscut în vârtejurile luptelor, doar ei au fost părtași la suferințele, bucuriile și gloriile voastre și ale noastre a tuturor.

Mândrul tricolor sub cutele căruia v'ați vărsat sângele cald, sângele curat și sfânt, fâlfăie biruitor, salutându-vă pe voi cari l-ați apărat cu viața voastră.

Și acum mergeți acasă, să vă vedeți părinții, soțiile și copilașii! Case

în haine de sărbătoare, sărbătoarea întregului neam românesc, de pe prispele cărora se desprinde dumnezeescul «Deșteaptă-te Române», vă primesc înfiorate de dragoste sfântă și bucurie negrăită!

Fericiți biruitori în înclăștări vrăjmașe! Întreg trecutul vă binecuvântă și toate generațiile de mâne!

Gelu, viteazul suferințelor amare își părăsește gropnița de sub ulmii străjuitori, chemat de chiotul vostru de biruință, care e și al lui. Șelimbăurul se înfioară sub pasul vostru și țărâna vitejilor arcași ai lui Mihai învie în mii de sentimente și îndemnuri bărbătești. Fulgerarea spadei lui Mihai, a arhanghelului român, vă încunună frunțile cu aureola sfântă de zdrobitori ai iadului. Și priviți în largul câmpiei de sub zidurile Albei, sfântul mucenic al neamului Horia și tovarășii săi se descătușează din obezile roții chinuitoare și extaziați de cerească fericire vă mulțumesc pentru faptele mântuitoare. Și n'auziți oare cum coboară pe văile munților de aur doina de bucurie a aceluia care v'a dat nume și v'a dat îndemn de vitejie. E răsbnat, e mântuit! Fericiților! Toată firea vă slăvește: cordul cu poienile, munții cu păraiele, câmpiile cu florile.

Dar nu uitați adevărul, că fericirea se înveșnicește prin muncă continuă și deșteaptă. Și dela voi se cere acum mult. Să munciți din baierile inimii, ca ceeace ați izbândit cu spada și sângele vostru, libertatea și întregirea neamului să se solidifice și să formeze o metereză uriașă pentru întregul românism.

Munciți și Dumnezeu vă binecuvinte munca voastră!

Un dorobanț.

Armata română în Sibiu

Cuvântarea dlui A. Bărsăneanu. — Vorbirea dlui Dr. A. Lazar

La primirea generalului Moșoiu în orașul nostru, prezidentul consiliului național, dl Andrei Bărsăneanu, a rostit — cum am raportat — o emoționantă cuvântare. Publicăm astăzi, în întregime, această frumoasă vorbire. Eată o:

D-le General!

Dați-mi voie, ca în numele Consiliului național român din orașul și județul Sibiu, și în genere, în numele întregii populații românești din acest ținut, să Vă salut din adâncul inimei, zicându-Vă un călduros: Bine ați venit!

Bine ați venit în aceste regiuni, unde atâtea inimi românești Vă așteaptă cu dragoste frățească și cu bucurie nefățărîtă.

Despărțiți unii de alții prin vitregitatea împrejurărilor din trecut, dorința de veacuri a neamului nostru de pe ambele coborâșuri ale Carpaților eră, să ne vedem iarăși împreună la vatra noastră părintească, formând

cu toții o singură țară, sub o singură stăpânire, sub o singură conducere.

Dorul acesta, visul acesta de aur a călăuzit veacuri întregi pe moșii și strămoșii noștri, mângâindu-i în suferințele cele mai amare, îmbărbătându-i în clipele cele mai grele.

Dar visul, ori-cât de îndreptățit, se pareă pururea numai vis, și mulți dintre cei mai buni ai noștri închi-deau ochii pe vecie, îndreptându-și privirile încă odată spre răsărit, și scoțând cel din urmă și cel mai dureros suspin.

Și acum, iată, visul acesta măreț, de dorul căruia, după zisa poetului, «ni-au murit și moșii și părinții», visul acesta iată-l înfăptuit, și vestitorii înfăptuirii lui sunteți Voi, viteji ostași ai României libere.

Zidurile despărțitoare au căzut dintre noi, Carpații nu mai formează graniță, și cu lacrimi de bucurie în ochi ne putem îmbrățișa pe pământ românesc, în țara noastră românească.

Ați venit la noi, fraților, nu ca cuceritori, nu cu puterea sabiei, ci chemați de glasul sângelui, atrași de puterea dorului, ce ne mistue de veacuri, pe voi ca și pe noi, și în virtutea dreptului, ce se recunoaște astăzi tuturor celor de un neam și de o lege de a se întruni într'un singur Stat și sub o singură ocărmuire.

Și legătura, ce se cimentează astăzi între noi, fiind întemeiată pe legile nestrămutate ale firei și binecuvântată de Dumnezeu, este o legătură vecinică și nu există putere omenească, să o poată desface.

Putem fi zdrobiți, dar nu mai putem fi despărțiți unii de alții.

În deosebi eu personal, d-le General, mă simt deosebit de fericit, că pot revedea în persoana D-Tale pe unul din elevii mei de odinioară cei mai distinși și cei mai iubiți, ale cărui fapte vrednice de laudă le-am urmărit totdeauna cu cel mai viu interes.

Odrăslit pe pământul frumosului nostru Ardeal, D-Ta încă în anii tinereței ai intrat în șirurile armatei române, aducând servicii însemnate țării, care n'a întârziat a Ți le recunoaște.

Acum doi ani Te-ai distins în luptele sângeroase din apropierea orașului nostru și după aceea ai urmat a Te distinge în glorioasele lupte din Moldova.

Și acum, iată, D-Ta iubitul meu elev de odinioară, ești trimis ca conducător militar al acestor părți, ca ocrotitorul nostru, ca vestitorul și înfăptuitorul unității noastre naționale.

Bine ai venit, deci, d-le General, în mijlocul nostru, și încununăți fie pașii ce-i vei întreprinde, cu succesele cele mai desăvârșite.

Noi Românii din aceste părți Vă primim cu tot focul dragostei noastre frățești, iar toți locuitorii din orașul și județul Sibiu Vă întâmpină cu încredere, fiind pe deplin convingși, că armata română e un element de

ordine, de disciplină și de siguranță pentru toți cetățenii, fără deosebire de neam și de lege.

Cu toții să ne unim în acest moment sărbătoresc în urarea:

Trăiască viteza oștire română!

Trăiască marele ei Capitan, Majestatea Sa Regele Ferdinand I, al tuturor Românilor!

Trăiască inimoasa Regină Maria și întregă familia regală!

Trăiască, în veci trăiască România întregită, una și nedespărțită!

*

Vorbirea rostită în Piața mare, din partea dlui Dr. A. Lazar, este următoarea:

D-le General!

Vă salut în numele Consiliului Dirigent Român cu dragoste frățească, Națiunea română din Transilvania, Bănat și Țara-ungurească nimicind lanțurile robiei milenare în orașul istoric Alba-Iulia, ca vulturul Carpaților și-a luat sborul către libertate, independență și unirea tuturor Românilor. Acest sbor nu se poate opri. Nu-i putere omenească să reziste voinței nestrămutate a neamului românesc dea trai în veci uniți și nedespărțiți.

Mare fericire simțim în clipele acestea. Uitați-vă în jur și priviți la poporul adunat cu miile estaziat de însuflețire. Căci suferințele noastre seculare sunt uitate și răsplătite în momentul acesta.

Iată, veniți în fruntea nepoților lui Stefan cel Mare și ai lui Mihai Viteazul să ne aduceți tăria dragostei frățești și să ne ocrotiți opera noastră dela Alba-Iulia.

Da, fericirea noastră este cu atât mai mare, într'u cât DVoastră veniți în fruntea armatei de ocrotire, DVoastră, fiul Ardealului, care cunoașteți sufletul țaranului român, suferințele lui și nădejile lui.

Faptul acesta este o prevestire a unui viitor de aur și garanța înconștinării operei noastre din Alba-Iulia.

Trăiască M. Sa Regele Ferdinand!

Trăiască M. Sa Regina Maria!

Trăiască România Mare!

Trăiască glorioasa armată!

Trăiți, D-le General!

Crăiasa

Vine Regina. Vine Regina, eră cuvântul de ordine. Acum ca niciodată se observă pe fețele ofițerilor o îngrijorare misterioasă. Vine Regina. — Acest fapt ne umpleă sufletele de bucurie. Îngrijorarea eră însă că Regina, nu venia numai să ne vadă și să ne dea daruri, ci vrea să meargă în tranșee. Și nemții ca niciodată, tocmai în ziua aceasta, nu știu ce aveau, că începuseră un bombardament groznic pe toată linia.

Ce faci, dacă nu renunță să meargă pe front!? Vine un obuz și... O! Acest lucru eră grozav numai când ni-l închipuam și fiecare am fi dorit să murim de mii de ori, de cât să i se întâmple, ceva Crăiesei noastre. Generalul comandant, eră

după în întâmpinarea Majestății Sale și ofițerii în așteptare, discutau cu aprindere, despre marele pericol, la care se expune *Aceea* care le eră mai dragă decât viața.

Un duduț de automobil și iat-O în mijlocul nostru, însoțită de aghiotantului său, care ne eră nespuse de drag, nu numai pentru răspunderea cea mare care o avea, ci fiindcă generalul, știuse să ne câștige inimile cu suflul lui de Român neaș. În jurul lui ne adunam noi și ascultam vești și vorbe bune și eram nespuși de fericiți, că în preajma comoarei noastre, este un om ca el.

La vederea Reginei, care înainta spre noi cu zâmbetul Ei dumnezeesc, toată îngrijirea a dispărut. Vedeam în ochii Ei atâta vigoare, atâta bărbăție, în cât am fi mers, la un singur semn până la marginea pământului. Nu știu, dar de câte ori am văzut-O pe front, întotdeauna nu mi mai apărea ca o femeie, ci în suflul Ei, citeam parcă forțe nevăzute, și că dacă ar fi luat comanda la asalt în fruntea noastră, am fi dărâmat munții, am fi răsturnat lumea.

După vizitarea nespuse de frumosului post de comandantă a diviziei 12-a dela cota 670 deasupra Incărcătoarei, Regina a pornit pe front.

Mai întâi la baterii. — Când a apărut în mijlocul bateriei, lângă tunuri, ostașii au rămas încrămșiți. O femeie lângă tunul, lângă care un obuz de 210 nemțesc, cu câteva minute înainte, scurmase măruntăie pământului făcând o groapă înspăimântătoare! Și cu toți săriră din adăposturi afară, fiindcă artileristi în timpul bombardamentului inamic și când ei n'au tragere stau în căsuțele lor în pământ.

E Regina!... Au cunoscut-O toți. O văzuseră de atâtea ori, dar nu aici! Un ura sguduț pământul și Regina după ce a dat bună ziua ostașilor, începă a le împărți dăruiri aduse pentru ei. — Fiecare soldat venea cu fața înseninată și după ce își primiă darul, săruta mâna Reginei și saluta scurt «Să trăiți Majestate!» — Și mâna albă ca zăpada, în mâpile noduroase mari și bătătorite, negrite de fum și părlete de vânt ale ostașilor, treceau rând pe rând, până se termină toată bateria.

Cu o răbdare neînchipuită, în picioare, având pentru fiecare ostaș o vorbă bună, neobosită Crăiasa împărțea cu mâna Ei daruri, ceasuri întregi.

Generalul comandei îi explică, rostul bateriei și Ea ascultă, cu o încordare vădită, când deodată, sună telefonul. «Alo Bateria... Barajul numărul trei, inamicul se furșează prin pădure!»

Na! Asta mai trebuie acum! «Afurișiți de nemți să fiți, cu tot neamul vostru. Acum v'ați găsit?» Comandantul bateriei, cu ochii la general. Ce să facă?

Când duci un bărbat care nu e obișnuit, într-o baterie amețește, surzește când începe să tragă patru tunuri, dar acum mai ales, când se cerea baraj, având pe Regina între tunuri.

«Să tragă», fu răspunsul Reginei.

Aoleu... cum s'au mai repezit tunarii și cum mai trăgeau. Se cutremură pământul. Eră un infern. Loviturile cădeau tot în plin, telefonul câtă să se spargă, sub strigătele observatorului, care, după fiecare salvă strigă: «Bine» trage.

«Câte zece», tună comandantul bateriei și tunurile începă mugetul lor înfricoșător, de credeam că iadul s'a deschis.

«În plin» comunică observatorul. «Câte cincisprezece» strigă comandantul bateriei și tunurile mugiră din nou, cutremurând văzduhul.

Imi vâjeia capul, asurzisem și vroiam să pun mâinile la urechi, când deodată zării pe Regina, stând în picioare, nemșcată ca o statuie între tunuri, cu ochii țintă la tunurile, care vărsau foc. Ce tablou mare!... Imi venea să strig, să mă audă toată țara: «Veniți de vedeți-vă Regina!» Părea că visez. Nici-o fibră nu-l se mișcă. Pe față, ochii Ei, în momentele acelea, păreau că aruncă săgeți și Ea părea că comandă și aruncă acest vulcan, peste dușmanii neamului.

Fericită zi, fericiți tunari, care ați tras, comandați de Regina Voastră. Observatorul comunică: «Inamicul respins, sfărâmat. Loviturile au lovit în plin, fuge în debandadă» (neorânduială).

A lovit în plin!... Fericită tragere. De ce? Nu se putea altfel, când comandă Ea. S'or fi îngrozit nemții de așa tragere, și n'au știut cărei împrejurări, trupele lor de asalt, au fost zdrobite.

Să vă spun eu: A tras în voi, Regina României. S'o știți. S'o știe lumea întreagă. Tragerea s'a sfârșit. Pe fețele tuturor citeai măreția momentului.

«Bravo băeți, Vă mulțumesc» a strigat Regina și a pornit spre liniile infanteriei, în uralele tunurilor.

— Văzuși, măi Ioane, ce minune! Trăii de o mai văzui și pe asta. Strașnică mai e Regina noastră!

— Și frumoasă mă, parcă ar fi o Crăiasă din povești. Inimă de voinic în Ea, nu glumă. Imi venia să iau tunul în brațe, să-l asvăr în nemți, așa mă săgetă cu privirea.

— «Haolică, mamă Doamne! Trăii și heu de-i sărutai mâna Reginei!»

— «Tiil! Bătă-te D-zeu, măi ciocriule, nu te-a luat cu leașin! la uite, harapul, nu te trăznă D-zeu, când puseși tu mâinile tale ceanul și buzele întoarse, pe mâna Crăiesei!»

— «În Dec! Să poftescă Ilinca mea, să mai zică ceva când m'oi duce acasă, că o plesnesc... Fă-ă! «Heu ham sărutat mâna da Regină, păcătoasol!»

Și tunarii, înflăcărați, fericiți, își aruncă glume unul altuia.

(Crai Nou). R. V. Călin.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani nevrâstnici și a văduvei preotului *Ioan Opreș*, fost paroh al Cristişului și membru al sfatului național român din Turda, au contribuit:

În colecta parohului ort. român *Petru Armean* din Ohaba de sub peatră:

1. Petru Armean, paroh.	10 cor.
2. Vict. Armean, preoteasă.	10 "
3. Octavian Aranyosi, șef de gară.	15 "
4. D-na Roza Aranyosi.	10 "
5. Iudita Papp, învățătoare	10 "
6. Octavian Armean, stud. de cl. II gimn.	1 "
7. Victor Belea, abs. de teol.	6 "
8. Cezar Ivașcu, pedagog	4 "
9. Iosif Armean, inv. pens.	5 "
10. Epitropia par. Ohaba de sub peatră.	5 "
11. Barbu Lescoiu, cantor	1 "
12. Miclăuș Muntean	1 "
13. Iosif Muntean	1 "

Total: 79 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacția ziarului nostru.

Știrile zilei

Știre personală. Generalul francez *Berthelot*, persoană mult iubită de români, este așteptat să sosească, zilele apopiate, la Sibiu.

Serbare. Ni se scrie: Zilele istorice de astăzi s'au serbat și în parohia noastră din Sibiu, suburbial Iosofin, cu multă însuflețire. Mai multe femei frunțase din parohie au inițiat o colectă, adunând peste o mie de coroane, din care s'a procurat pe seama sf. biserici un frumos steag tricolor. Sfințirea steagului s'a făcut prin părintele paroh *Ioan B. Boiu*, care a rostit o potrivită vorbire. S'au executat cu acel prilej din partea unui cor mixt mai multe cântece naționale. Mândrul nostru tricolor între aclamările credincioșilor s'a arborat pe turnul bisericii. În acest semn vom birui.

† **Gavril Bodea.** Din Arad ni se vestește moartea părintelui *Gavril Bodea*, stâns în etate de 74 ani. În mormântarea venerabilului preot s'a făcut cu mare pompă Joi din catedrala Aradului. Odihnească în pace!

Cursul coroanei. Ministerul de război cu Nr. 10552 din 7/XII a. c. a stabilit *cursul coroanei* la 50 adecă un leu 2 (două) coroane. — Pentru Șeful armatei și siguranței publice. A. Vlad, maior.

Reuniunea meseriașilor sibieni va organiza, precum aflăm, Miercuri, a 2-a zi de Crăciun, o mare *Convenire socială*, împreună cu cântări, posta umoristică etc. în sala mare dela «Unicum.» După toată probabilitatea se vor executa și jocurile naționale Călușerul și Bătuta.

Reparări. Din Sârbia se anunță, că la Belgrad și împrejurime lucrează câteva sute de muncitori din Ungaria, pentru a repara liniile ferate și podurile stricate de germani și austro-ungari la retragere. Lucrările se fac în socoteala guvernului unguresc.

Domnul baron Gustav de Bodeus, protonotar comitatenz onorar pensionat, a binevoit a dăru în amintirea mult regretatului *Ștefan Stroia*, protonotar comitatenz pensionat, suma de 20 cor. la «*Fondul Congresul meseriașilor români.*» Pentru priinos exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, prezidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Corul mixt va cânta *Dumneacă* la 9^{1/2} ore a. m. liturgia în biserica catedrală. *T. Popovici* profesor.

Nr. 592/918 (312) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului pe paroh în parohia de clasa a III-a *Beșinau*, protopresbiteratul *Mercurei*, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B. dela congruă.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu observarea prescrișelor a se prezenta poporului în biserică spre a cânta, respective a celebră și cuvântă.

Mercurea, 5 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Avram S. Pécuaru, protopresbiter.

Nr. 716/1918. (313) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a *Sohar*, protopresbiteratul *Abrud*, se publică de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Cererile de concurs, instruite conform legilor în vigoare, se vor înaintă subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții cu prealabila încuviințare a subsemnatului se vor prezenta în vreo *Dumneacă* sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvântă sau celebră.

Abrud, 30 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu, protopresbiter.

Cancelarie advocațională

Fac cunoscut, cumcă reîntors de pe câmpul de luptă am deschis iarăși cancelaria advocațională în *Str. Schewis* Nr. 5.

Dr. Victor Muntean

(306) 3—3 avocat.

Nr. 1022/918

Nr. 305 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională gr. or. rom. din *Calbor*, protopresbiteratul *Făgăraș*, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post de învățător sânt:

1. Salar fundamental în sumă de 1200 cor. și gradațiunile prescrișe până la 400 cor. ce se vor achita din cassa bisericii.
2. Locuință corăspunzătoare în edificiul școlii.

3. Lemnele trebuincioase pentru încălzitul locuinței învățătorului le dă parohia.

4. 1/4 jugăr pământ, eventual 20 cor. Alesul este obligat a instrua nu numai elevii de școală, dar chiar și tinerimea adultă în cântările liturgice și a cânta în cor la sfânta biserică în *Dumneeci* și sârbători.

Concurenții au a-și subșterne cererile concursuale la termenul publicat oficiului protopresbiteral concernent, având totodată a se prezenta și la biserică în o *Dumneacă* sau sârbătoare spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Făgăraș, în 25 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial din *Calbor*.

Nr. 1022/918 **Nicolae Borzea**, protopop.

Atelier de croitorie

Aduc la cunoștința Onor. public, că întorcându-mă acasă de pe câmpul de luptă, am deschis un

salon de modă

pentru croitoria de domni și militari.

Rugând sprijinul Onor. public, semnez cu stimă: (314) 1—3

Nicolae Popa, croitor.

Sibiu, str. Măcelarilor Nr. 30.

Nr. 1174/918 prim. com. (307) 3—3

Publicațiune

Crăjma comunală a comunei *Sebeșul-de-jos* de sub Nr. casei 14-a, constatătoare din 4 odăi cu pivniță, se esarândează pe calea licitațiunei publice la 29 Decemvrie 1918 în cancelaria comunală.

Prețul strigări, 1200 cor. dela care este a se depune vadiul de 10%.

Condițiunile în detai se pot vedea în cancelaria comunală ori și când.

Sebeșul-de-jos, la 17 Decemvrie 1918.

Primăria comunală.

Se caută

Pentru popota oficerilor (mena-gea) dela resortul șefului armatei și siguranței publice, pe lângă condițiuni favorabile **cameriere** (kelnerițe). Reflectantele să se prezinte în persoană la comandantul pieții din Sibiu *Str. Măcelarilor* Nr. 26 I. între orele 10—12 a. m.

Aviz

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurantul meu de pe **promenada Bretter**, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhalle“

ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualilor români. **Bucătărie ieftină** și de prima clasă, **vinuri** de soi din ținutul *Târnavei* de cele mai renumite și curat manipulate; zilnic **bere proaspătă** de *Cluj* și în fiecare seară concertează cea dintâi :: :: :: :: :: **muzică de țigani** din Sibiu. :: :: :: :: ::

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

5—6 (292)

Anton Iosef Fark.